

200706417/1.

Datum uitspraak: 15 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/8233 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 14 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het verzoek van appellante, om op haar artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toe te passen, afgewezen.

Bij besluit van 15 februari 2007 heeft de Minister van Justitie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 16 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

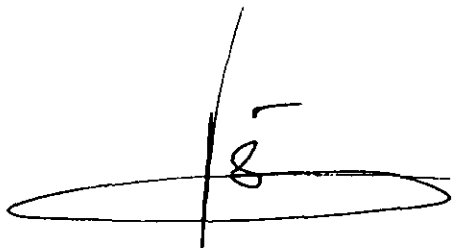
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2007

154-501.

Verzonden: 15 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/8233 UVV-S6

uitspraak: 14 augustus 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Armeense nationaliteit,
IND dossiernummer: 0406.29.0176,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND))
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A. Visser, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 27 september 2005 heeft eiseres een verzoek tot het achterwege laten van de uitzetting als bedoeld in artikel 64 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) gedaan, omdat het gelet op haar gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. Op 6 januari 2006 heeft verweerder afwijzend op het verzoek beslist.

Bij verzoekschrift van 9 januari 2006 heeft eiseres de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het bezwaar werd beslist.

Bij bezwaarschrift van 3 februari 2006 heeft eiseres bezwaar gemaakt tegen de weigering tot opschorting van het vertrek.

Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van 16 november 2006 is het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Bij beschikking van 15 februari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 21 februari 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De rechtbank heeft kennisgenomen van het schrijven van de gemachtigde van eiseres d.d. 22 juni 2007.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 3 juli 2007. Eiseres noch haar gemachtigde is daarbij in persoon verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat eiseres de bestrijding van het rapport van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 2 januari 2006 niet met medische stukken heeft onderbouwd die de inhoud van het rapport weerspreken. Evenmin heeft eiseres medische stukken overgelegd waaruit blijkt dat haar medische situatie sinds het uitbrengen van het rapport is gewijzigd. Verweerder heeft voorts overwogen dat de gestelde omstandigheid dat eiseres bij terugkeer naar haar land van herkomst niet direct kan worden opgenomen in het

Stress Center en dat evenmin blijkt dat een behandeling aldaar op hetzelfde niveau staat als de huidige behandeling, niet bij de besluitvorming wordt betrokken, omdat het hier gaat om de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg. Voorts heeft verweerder overwogen dat de omstandigheid dat haar medische situatie is ontstaan vanwege de gestelde getuigenis van de verkrachting en moord op haar moeder alsmede de verkrachting van haarzelf, uit medisch oogpunt niet van belang is om te kunnen bepalen of medische behandeling in het land van herkomst mogelijk is.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat de bestreden beschikking op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Zo is niet gebleken of het medisch rapport van 2 maart 2006 is betrokken in de besluitvorming. Voorts stelt eiseres zich op het standpunt dat, nu het BMA inmiddels een jaar oud was ten tijde van de besluitvorming op het bezwaar, het in het kader van zorgvuldigheid op de weg van verweerder had gelegen om eerst bij de gemachtigde van eiseres te informeren of er eventuele wijzigingen waren opgetreden, alvorens over te gaan tot het nemen van een beslissing op bezwaar. Naar de mening van eiseres kon verweerder niet van haar vergen dat zij telkenmale als er iets veranderde in de behandeling verweerder hierover te informeren. Nu de klachten van eiseres zijn te relateren aan de negatieve ervaringen in Armenië, is het in ieder geval niet aangewezen dat haar traumata worden behandeld, voor zover al mogelijk, in het land waar zij deze heeft opgelopen. Volgens eiseres had dit aspect ook moeten worden meegewogen bij het onderzoek of het voor eiseres verantwoord is te reizen naar het land van herkomst. Bovendien is ten onrechte de aard, ernst maar ook de duur van het ziektebeeld niet geplaatst tegen de achtergrond van de gezondheidszorg in Armenië. Voorts is eiseres van mening dat verweerder alsnog de stukken dient te overleggen die ten grondslag hebben gelegen aan het tot stand brengen van het BMA-advies. Bovendien heeft verweerder eiseres ten onrechte niet op haar bezwaren gehoord.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 64 Vw 2000 blijft uitzetting achterwege zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.

In het kader van de behandeling van aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor het ondergaan van een medische behandeling dan wel vanwege een medische noodsituatie geldt, blijkens paragraaf B8/3.6 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000), dat in twee omstandigheden wordt geconcludeerd dat uitzetting op grond van artikel 64 Vw 2000 achterwege blijft:

1. de medische adviseur geeft aan dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of van één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of
2. de stopzetting van de medische behandeling zal een medische noodsituatie doen ontstaan; en
 - de medische behandeling van de betreffende medische klachten kan niet plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
 - de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie zal naar verwachting één jaar of korter duren.

Verweerder heeft zich omtrent de medische problematiek van eiseres laten adviseren door het BMA. Het BMA heeft op 2 januari 2006 advies uitgebracht. Uit voornoemd advies blijkt dat eiseres lijdt aan slaapproblemen, herbelevingen, angsten en nachtmerries, die volgens de correspondentie zijn toe te schrijven aan een posttraumatische stressstoornis en waarvoor zij sociaal psychiatrische begeleiding ontvangt bij het RLAGG. Zij gebruikt momenteel geen medicatie.

Uitgaande van de beschikbare informatie met betrekking tot de therapiemogelijkheden in het land van herkomst/land van eventuele verwijdering, heeft de arts geconcludeerd dat in Armenië voldoende adequate behandelmogelijkheden aanwezig zijn. Voorts heeft de arts geconcludeerd dat psychotherapeutische / psychiatrische behandeling verkrijgbaar is, in welk verband het Stress Centre te wordt genoemd.

Uit de nota blijkt verder dat er bij het staken van de behandeling geen sprake zal zijn van een medische noodsituatie. Eiseres wordt in staat geacht te reizen met alle gangbare vervoermiddelen, terwijl er geen aanwijzingen zijn dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is.

Volgens vaste jurisprudentie is een aan de afwijzing ten grondslag gelegd advies van het BMA een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen. Het is de rechtbank niet gebleken dat hiervan geen sprake is, zodat verweerder alsdan bij de besluitvorming in beginsel van de juistheid van die informatie mag uitgaan. Hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd is onvoldoende concreet en biedt onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat van de juistheid en volledigheid van de informatie in het BMA-advies niet zou kunnen worden uitgegaan, dan wel dat verweerder opnieuw advies diende in te winnen bij het BMA, omdat het advies niet meer actueel zou zijn.

Voorts kan ook de stelling van eiseres, dat het in ieder geval niet is aangewezen om haar traumata te laten behandelen in het land waar zij die heeft opgelopen, niet leiden tot het oordeel dat verweerder om die reden toepassing had moeten geven aan artikel 64 Vw 2000. Volgens vaste jurisprudentie mag verweerder op gezag van het BMA aannemen dat voor de

behandeling van ptss de aard van het daaraan ten grondslag liggende trauma niet van belang is. Nu het BMA in zijn nota heeft overwogen dat behandeling in het land van herkomst mogelijk is, kan dat argument niet leiden tot een ander oordeel.

Gelet op vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen aanleiding bestaat toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 64 Vw 2000.

Hetgeen overigens nog namens eiseres is aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden.

Ingevolge artikel 7:2, eerste lid, van de Awb stelt een bestuursorgaan, voordat het op het bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord. Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien, indien het bezwaar kennelijk ongegrond is. Van een kennelijk ongegrond bezwaar is sprake wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Dit moet worden beoordeeld aan de hand van de inhoud van het bezwaarschrift in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de primaire beschikking. Eiseres is er naar het oordeel van de rechtbank niet in geslaagd om duidelijk te maken welke toegevoegde waarde van het horen van eiseres verwacht zou moeten worden. Gelet op hetgeen eiser in bezwaar naar voren heeft gebracht, en hetgeen omtrent de toepassing van het bepaalde in artikel 64 Vw 2000 in de uitspraak betreffende de voorlopige voorziening is overwogen, heeft verweerder kunnen afzien van het horen van eiseres. Verweerder heeft derhalve terecht toepassing gegeven aan artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.L. Boxum, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 14 augustus 2007 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden:

16 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr P.J. Wapperom
Mr A.W.J. van der Meer
Mr drs C.R. Jansen
Mr J.W.F. Noot
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Tdl. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

De Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4775-C = 6 SEP 2007	
ZAAKNR.	6417
AANK.	VI
BEHANDELD DOOR:	EPKAR:

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 6 september 2007

Betreft : **Appelschrift**

Inzake : **Hoger Beroep**
/ **Staatssecretaris van Justitie**

IND kenmerk : **0406.29.0176**

Proc.nr. Rb : **07/8233 en 07/8234**

Appellante

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : **Arneense**

Gemachtigde : **mr. P.J. Wapperom**
kantoorhoudende te : **Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)**

Verweerder

instantie : **Staatssecretaris van Justitie**
adres : **Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage**

datum uitspraak : 16-08-2007
datum verzending : 16-08-2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "appellante";

verblijvende te te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan
de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J.
Wapperom, die ten deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is dit
appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde
voor hen optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Bij beschikking van 6 januari 2006 heeft verweerder een beschikking uitgebracht
m.b.t. het verzoek van appellante om haar uitstel van vertrek te verlenen in het
kader van het gestelde in artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000.

Tegen deze beschikking is op 3 februari 2007 een bezwaarschrift ingediend.

Middels beschikking van 15 februari 2007 is het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beschikking is op 21 februari 2007 per fax bij het CIV te Haarlem
een beroepschrift en een verzoekschrift ingediend.

De gronden van het beroep zijn nader aangevuld bij schrijven van 22 maart
2007.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen op 3 juli 2007.

Middels uitspraak van 16 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft
de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, het ingediende
beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen daartegen hierbij
Hoger Beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van
rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig
appelschrift berust op de navolgende grieven.

-3-

2. Griefen

2.1.. Motiveringsgebrek ; rechtsgevolgen van beschikking

Ten onrechte is de Rechtbank niet ingegaan op hetgeen op de stellingname in het beroepschrift op pagina 4 dat de rechtsgevolgen van de bestreden beschikking evenzo hadden dienen te worden betrokken in de totstandkoming van de beschikking (produktie 2).

In dat kader zij verwezen naar de vaste jurisprudentie van Uw Afdeling. Hierin is overwogen dat een beslissing tot uitzetting een rechtsgevolg is binnen de meeromvattende beschikking.

Derhalve heeft de rechtbank miskent dat in de belangenafweging van de bestreden beschikking terdege betrokken had dienen te worden de situatie waarin appellante, alsdan als vrouw alleen terecht zou komen in haar land van herkomst.

Verweerder had dan ook in haar belangenafweging dienen te betrekken dat appellante alsdan in haar land van herkomst geen toegang heeft tot de medische voorzieningen, nu zij aldaar een sociaal en maatschappelijk netwerk en/of mantelzorg ontbeert. Voorts is behandeling van het trauma in het land waar deze is ontstaan niet aangewezen.

Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook in navolging van verweerder geconcludeerd dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen aanleiding bestaat toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 64 Vw 2000.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende heeft gemotiveerd.

2.2.. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom